

גם רִמַּח וקָשַׁת ופָּגִיוֹן אֹרֵב לָדָם
 מִשְׁנוּתִיךָ לֹא יִגְרְעוּ שָׁנָה.
 בָּךְ מִלֵּאף מִמָּרוֹם תִּהְיֶה עָלֶיךָ מִשְׁכָּה
 בַּיּוֹם נִשְׁק לְהִצִּילָךְ מִפָּגַע וּמִכָּה.
 אַף סוֹסֶךָ מִכָּל עָמַל אַחֹר לֹא שָׁב,
 רָצוֹן אֲדוֹנוֹ מִפִּיר וּמִשְׁעָר.
 לָךְ נֶאֱמָן שְׁלוֹ יַעֲמֹד בַּיּוֹם קָרֵב.
 אוֹ בְּגִבּוֹרָה עַל אוֹיְבוֹ יִשְׁתַּעַר.
 לְמַעַנְךָ יִסְבּוֹל קָרָה וְכָל נֹגַע וּתְלָאָה —
 וּמִסּוֹסֶךָ זֶה צוֹפֶיָה לָךְ אַחֲרִית רָעָה."

הַקָּשִׁיב אוֹלֵג, וְעַל שִׁפְתּוֹ עֶבֶר צָחוּק.
 אַף בָּלְבוֹ הִתְפַּלֵּץ וְחָרַד;
 עַל פָּנָיו הִדְאָגָה רַחֲפָה כְּדוּק,
 וּמַעַל כּוֹסוֹ צָנַח וַיִּרֵּד.
 הוּא מִלִּטָּף אֶת חֲבִיבוֹ עַל חִלְקַת צֹארוֹ
 אֶת סוֹסוֹ הַנֶּאֱמָן הוּא מִנַּחֵם בְּדַבָּרוֹ:

"אֲעֻנְבֶךָ הַיּוֹם, רַעִי, עֶבֶד נֶאֱמָן וְטוֹב!
 אֵל תִּתְעַצֵּב עַל אֲשֶׁר קָרָךְ;
 מִצָּא מְנוּחָה! רוֹכֵב אַחֲרַי אֵל יִהְיֶה קָרוֹב

לְנִגּוּעַ בְּזוּהַב רִסֵּן הַדֶּרֶךְ.
 חַיָּה בְּטוֹב; דְּבָרִים אֱלֹהִים אֵל נִפְשָׁךְ יַעֲגִימוּ! —
 קָחוּ אוֹתוֹ, נְעָרִים וְעֵינֵיכֶם עָלָיו תְּשִׁימוּ!

"בְּמִכְסָּה עֵב וְרָךְ, לְבַל יִחְסֹר לוֹ חוֹם.
 בַּיּוֹם סִגְרִיד תָּמִיד תִּכְסּוּהוּ;
 רַחֲצוּהוּ, וּמֵאֵכֶל טוֹב תִּנּוּ לוֹ יוֹם יוֹם,
 וּמִיָּם וּפִיָּם הִשְׁקוּהוּ."

וַיּוֹלִיכוּ הַנְּעָרִים אֶת הַסּוֹס לְאֲדָוָתוֹ.
 וְסוֹס אַחֵר לְנִסְיָן הוֹבֵא בִּפְקוּדָתוֹ. —

עוֹרֶךְ מִשְׁתָּה אוֹלֵג עִם מְרַעְיוֹ בְּסֶךְ.
 וְהֵם צוֹהֲלִים וּמִיָּין חִכְלִילִים;
 קוֹצֵצַת רֹאשָׁם הַלְּבִינָה כְּשֶׁלֶג הַזֶּךְ
 הַמִּכְסָּה בַּחֲרֹף הַתְּלִים.
 זוֹכְרִים הַגִּבּוֹרִים מִלְּפָנִים יָמֵי קָרֵב,
 וּתְלָאוֹת, בִּהְיוֹן יַחֲדוֹ נָסוּ כָּחֶם הָרֵב.

"וַיְמָה שְׁלוֹם חֲבֵרִי, שְׁלוֹם סוֹסֵי הַקָּל?"
 שָׁאַל אוֹלֵג, "עוֹדוֹ רַעֲנָן?
 הַגִּידוּ, הָאֵם בָּרִיא הוּא אוֹ חֶלֶשׁ וְדָל?
 הַעוֹד בְּגִבּוֹרָתוֹ הוּא שְׂאֵנָן?"